

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De filiab[us] auaricie Sermo. CIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

De Mendacio

In morte: qd durissima
morte moriuntur.
In iudicio: qd oībō co-
gentur reddere rōnem.
Per finalē sūnāz: qd fina-
lē excludūt a regno dei
In inferno: qd detruēt
finaliter ad infernum.

Quarto ex avaricia seq̄t horēda calamitas. Prio qdē i morte: qd morte durissima mo-
tas horē rūf̄ avari. In dolore cī maxio p̄sueūt mori-
renda in diuitiis: qd violēcer t̄ oīo p̄ volūrare coz̄ auel
morte lenēa rebō numis ardēt amatis. Eccl. xl. O
mors qd amara ē mēoria tua/ hōi iniusto/ t̄ pa-
cē habēti i substātis suis. Si memoria mortis
est amara: ml̄ eo maḡ ei⁹ p̄ntia. Achaz qd p̄
avariciā culte de anathemate t̄ p̄plo lapidat̄
interit. Achab vineā Naboch occupat̄ t̄ ipm
occidit. t̄ ipē turpi morte pein⁹ ē. Judas dñz
vēdedit t̄ ipē laqō se suspēdit. Ananīa t̄ saphis
In iudicio ram mors subita t̄ iprouisa extintit. **Scđo**
quaris maior erit calamitas in iudicio: quād
de omīto oporebit eos reddere rationē: t̄ dñs
irām sua ostendet eis. Fm illō ps̄. Tūc loqueſ
ad eos in ira sua t̄ c̄. Et Mat̄. xxv. Esurui t̄
nō dedicisti mibi manducare t̄. Et Zacharī.
I. Ira magna irascat super gentes opulenras.
Iaco. v. Agite nūc diuities plorare vlt̄āres in
misera qd adueniēt vobis. vbi dicit Glo. Ne
scis miser cū chesauro: chesaurū iacundie dei
excludūt partēribi accumlari. **Tertio sequit calamitas**
a regno dei gloria futura nō admittit avaros. I. Corin.
vi. Avari regnū dei nō possidebūt. Et Ep̄b̄. v.
Avar⁹ nō habet hereditatē in regno chii t̄ dei.
Iē Mat̄. xiv. t̄ Mar. x. Difficile est p̄fidētē
i diuitiis regnū dei iterare. Facili⁹ em̄ ē camelū
scrare p̄ forāmē acq̄ diuitiē i regnū celop̄. Si
Foramē mis̄ idēbi Lu. xvii. Foramē acus erat porta i
hierlm̄: qd dicebat̄ porta acus: p̄ quā nō itrabāt
cameli nisi iclinari t̄ exonerati a sarcinis one-
rosis. Sic nec diuities p̄ angustā porā celestis
p̄rie: nisi exonerati ab illicite possessis t̄ būlia
ti p̄ p̄nūaz. Iē glia celest̄ p̄te de c̄stāt̄ avarici-
am: qd (vt d̄ Grego) oībō vna et singul̄ tota: ibi
null⁹ avar⁹: cū cōis oībō sit de⁹: t̄ singul̄ coz⁹.
p̄p̄ea celestes diuitie sit ibi a p̄cedēt̄: vbi neq̄
erugo demolit̄: neq̄ fures effodiunt̄ t̄ furant̄. t̄
Mat. vi. Ḡ. Si diuitie a p̄petat̄ ibi būt̄ vbi
p̄re nō p̄nt̄. Honores ibi apperant̄ vbi nulli in-
digni honorant̄: sal⁹ si diligēt̄ ibi desiderat̄ vbi
de ei⁹ amissiōne nō tūneſ. Vita si diligēt̄ ibi acq̄
anari de⁹ rat̄ vbi moree nō finit̄. **Quarta calamitas** ni
trudunt̄ mis̄ horēda est: qd detrudunt̄ ifernū. t̄pales
in ifernū em̄ diuitie sua grauicata dephnūt eos t̄ demer-
gūt̄ iu. p̄fundū. I. Timo. vi. Qui yolit̄ diuities
fieri t̄. Et seq̄t̄. Que mergūt̄ boiem i interiū
t̄ p̄ditionē. Ido d̄ Deut. xxvij. Nō habebit re-
avari t̄ argēti imensa pondera. Glo. ad infernum
merget̄. De hoc d̄ Vincen. Ex̄plū. Quidaz
Ex̄plū bēbat ob viaticū p̄cie i aquā dicēs. Ite p̄sū
me diuitie: malo vos submergere qd submergi-
gia vob. Nec cū submergit̄ diuitie: s̄z etiā p̄
p̄ter eas ḡuissime puniūt̄ auari i igne inferni
nī cū dūtē epulone. Ubi dicere potēt̄ eis de
mōes: qd Parbi dixerūt̄ Lrasso p̄ncipī romā Ex̄plū
nō: qd ipugnabat̄ eos. Lui cū p̄missent̄ qd si
dimicaret̄ ipugnare eos/darēt̄ ei tanēt̄ de au-
ro: qd debebat̄ sibi sufficere. qd cū eis iurasset̄ t̄
ip̄i tenerēt̄ enī i inimicidē sua: ceperūt̄ enī aux
bullēs p̄ os ei⁹ p̄sūcēt̄. vbi sibi modicū aux
suffecit̄. t̄ dicebat̄ ei: Aut̄ sc̄isti aux̄ bibe. Un
Jac. v. Diuitie vie p̄t̄refacēt̄ sūt̄: argēt̄ t̄
aux̄ vīm eruginauerit̄: erugo coz̄ i testimoniū
um vob̄ erit̄: que comedet̄ carnes vias ranq̄
ignis: chesauris fasti vob̄ irā i nouissimis dieb̄
Ex̄plū de h̄. Quedā vētula sub specie sc̄itac̄. Ex̄plū
adq̄siuit̄ mīt̄as pecunias: qd qd volebat̄ elynas de elynas
facere dabat̄ ei ad ergādū paupib̄a p̄pa aut̄ i
plebat̄ ollas subterraneas: qd mōre subita p̄
uēta iactas reliq̄t̄. Lū at̄ inuētē eēt̄ t̄ inoru-
is: cōs noluit̄ dicāt̄ pecunia retinere: di. P̄c
cunia tua ecū sit i p̄dictōm. De nocte at̄ vox
de ei⁹ cumulo audita est: ardeo: ardeo. qd ap̄co
de licētā sacerdotis: iuenerit̄ d̄ ore verte qd
mēallū ebullire: flāmā feridissimā inde exi-
re. Illa at̄ recopora: t̄ oīone facra tā a sacerdo-
te qd a p̄plo: nō est vlt̄ī vox audita. Hec oīa
Vincē. i sp̄c̄. moral. vbi s̄ circa l̄am M. Et
ce sat̄ dispeōt̄ose p̄ez i fmōe isto. qd i tres ser-
mōes distigui p̄t̄: qn̄ca mala veniāt̄ ex ipa aua-
ricia. Rogem̄ ḡ dēu vī sua boīate t̄ misēdīa
infīta nos eruat̄ t̄ custodiat̄ a tāt̄ avaricie
mal: ne māl̄ p̄missis iuoluamur: qd pot̄ per
p̄teat̄ t̄ misēdīa etīa gaudia p̄seq̄mūr. B̄mē.

Defiliab̄ avaricie Sermo. CIII.

Radix oīm maloz̄

est cupiditas. I. Tim. vi. In p̄cedē
t̄bō fmōbō audist̄: qn̄ca maloz̄ t̄ pec-
catū sit avaricia: qd qīa mala t̄ p̄cā orī p̄ne
Quid etiā sit avaricia i ḡn̄er qd i specie. Lur
etiā res t̄pales tātū amant̄. Et qd rebō t̄ cog-
nosc̄i possit̄ qd avaricia sic sit fugiēda. Et qn̄ca
dāna situa mala sequit̄ avariciā. Nūc p̄n̄ vī
dendū erit̄ i particuliārē de filiab̄ ei⁹: qd p̄nci-
pal̄ causat̄ ipa avaricia: t̄ qd orīt̄ ex ipa: qd iu-
tra thēa Quid maloz̄ est radix. Pro grā Bue
maria. Radix oīm maloz̄ ē cupi. vbi s̄.
Primo vidēdū erit̄ i generē de filiab̄ avaricie
Postea in speciali de qlibet filiāz̄ t̄ nocumē-
tis t̄ circūstātīs eius t̄.

Cūrca p̄mū est aduertēdū: qd sepeſt̄ sūt̄ vicia
vel p̄cā qd er avaricia oriunt̄: sicut filie a m̄rē.
Et qd sepeſt̄ sunt species sūt̄ difference ip̄mū
avaricie. Unde fm̄ Grego. xxij. moral. sūt̄ be-
sepeſt̄ filie avaricie:

videlicet **Obdutatio** **Periturū**
 Inquietudo **Fraus**
 Violēcia **Prodicio**
Fallacia
Fillarū **Char.** at fallarū distictio seu sufficiētia sic p̄e
 avaricie accipi. Nā auar⁹ excedit modū i duob⁹. s. i recti
 distictio. nēdō et accipiendo. i. i eo qđ h̄z t̄ i eo qđ adq̄rit.
obdura- **Primo auar⁹** excedit modū i retinēdo. Et
 tio sic ex avaricia oris obdutatio mēt̄ p̄ misericordia
 q. s. auar⁹ cor suū obdurat ne idigēti subuenit
 at misericordie de rebus suis. De h̄z dī **Prouerba,**
 xxij. Qui obturat aurē suā ad clamorē paupis
 t̄ ipē clamabat t̄ nō exaudiebat. Qd̄ vñ sic expo-
 nit. Qui obturat aurē suā. i. q clauserit vñcera
 misericordie sue paupi p̄terē elynā v̄l̄ p̄siliū v̄l̄ au-
 tilius. t̄ ipē clamabit ad deum: vel in vita vel
 in morte: nō eradicatur. ve diuus Luce. xvij.
Inquietu- **Sedō auar⁹** excedit modū i accipiendo. Et h̄z tri-
 do bus modis. s. corde. ope. t̄ finē. **Primo** exce-
 dit modum adq̄redī i corde: qz auaricia īgerit
 homi sollicitudine et curas supfluas. Et sic ex
 auaricia oris inquietudo q nō sinet eum qescere.
 Un̄ Aug. i. de abib⁹ apl̄ i qdaz ser. Ita duo. s.
 negligēria et auaricia nequissima onera sūt: sc̄iū
 qz pugnātia: p̄mūt̄ t̄ dilaniat̄ te. **Pigricia** dī:
 dormi. auaricia dī: surge. **Pigricia** dī: noli pa-
 ti frigidos dies. auaricia dī: pacere i mari etiā
 tēpētates. **Pigricia** dī: qescere. auaricia v̄o nō
 sinet te qescere et somno excitat̄: t̄ te dormi.
 violēcia. re nō sinet. **Sedō** auaricia excedit modum
 adq̄redī i ope. Et sic ex auaricia oris violēcia:
 inquietu auar⁹ p̄ vim accipit alia: v̄z i rapina
Fallacia **Tertio** auar⁹ excedit modū accipiedi i ser-
 mōe. Et qmū ad h̄z facit q̄ctuor. **Primo** em̄ au-
 ras i adq̄redō v̄t̄ fallacia: inquietu auar⁹ simi-
 piurium plici v̄bo decipit aliu i lueret. **Sedō** auarus
 v̄t̄ piurio: inquietu v̄ba sua iuramēto t̄firmat̄
Fraus ve iustē lucrari possit. **Tertio** auar⁹ v̄t̄ frau-
 de. i. astuta decipiēdi aliu i abib⁹: ve patebit in
 prodicio fra. **Quarto** auar⁹ v̄t̄ pdicōe: inquietu ap̄f lu-
 crū adq̄redū psonas. pdit̄ et decipit. sic p̄z d̄ Ju-
 da q. p̄ter auariciā fac̄. p̄ditoz cb̄i. **Si** dō. s̄e
 ponit nouē filias auaricie qz vñtra p̄missas se
 p̄te ponit mēdaciū t̄ falsum testimoniū. s̄ illa
 duo z̄tinent̄ sub fallacia. alias filias ponit: lis-
 et alijs sub alijs vocabul̄: sic furū qđ fdu-
 cit̄ ad fraudē: rapina ad violēciā: appetit̄ tur-
 pis lucri ad inquietudine t̄c. **Nā** sedō vi-
 dendū erit de alijs filiab⁹ in speciali. Et pri-
 mo de inquietudine q oris ex auaricia: et ingerit
 homi sollicitudinē rez t̄pōratū t̄ curas sup-
 fluas. Pro q sc̄iēdū q̄ multiplex et sollicitudo
 sollicitudo moderāda siue culpāda. Sollicitudo cōmen-
 do mul̄ dāda qdā est respectu sui: qdā respectu dei: qz
 t̄plex. dā respectu primi. Sollicitudo respectu sui:
 est v̄hēmēs studiū circa salutē. p̄priā: qñ. s. hō
 studiū applicat ad agēdū pñiam. sic ut de apl̄s
 v̄l̄. Lox. vij. Que fin̄ dēū est tristitia penitēcia
 in salutē stabilez operat̄. Et sequit̄. Ecce em̄ b̄

ipm sc̄m dēū cōtristari vos: quātā sollicitudi-
 ne opat̄ in vobis: s̄z de agēda pñia. p̄ p̄c̄is p̄c̄e-
 rīz. Ita sollicitudo facit hoī em̄ vigilarē: vt di-
 ligēne sibi caueat ne incidat i aliqd̄ p̄c̄m. p̄c̄
 qđ dicit̄ Deus. viij. Lustodi cemēt̄pm t̄ amia-
 tuā sollicitate. Multū em̄ sollicitus debet hō esse
 ad custodiā aie sui: qz est ad imaginē dei creata
 cb̄i sanguine p̄c̄lo redemp̄ta. Etia qz aia est
 eterni p̄tis filia: cb̄i sp̄sia: t̄ sp̄usci templus
 facta. Ez ech. xvij. Dēs anice me sur: sic ut aia
 patris: ita t̄ amia filii mea est. Sic ut pater
 babēs filiā charissimā diligēt̄ custodit̄ ea: et
 multū zelat̄ p̄ ea: sic anima dei filiā n̄e custo-
 die cōmissam sollicitate custodire debemus. Ad
 hoc habem⁹ exemplū artificiū mūdialitū: fm il-
 lud Ecccl. xxxvij. Ois faber et architect⁹ qui
 noctē tanqz dī transigit̄ t̄c. Et sequit̄. Sic fab-
 ber ferrari⁹ sedēs iuxta incudēt̄ considerās op̄
 ferri t̄c. Sic figur⁹ sedēs ad op̄ suū: t̄ verēd̄
 pedib⁹ suis rotā in sollicitudine positus est sp̄
 p̄ter opus suūt̄. Reuera oēs isti negligēti
 am n̄ram p̄fundūt̄: qz maḡ sūt̄ solliciti de suis
 is opib⁹ p̄ter vīcū corporis acquirēdū: qz nos
 de meritis acqrēdū: p̄ter salutē anīe t̄ eternū
 p̄mūt̄ assequēdū. **Sedō** debem⁹ esse sollici-
 ti de his que pertinent ad dēū. Ad hāc aut̄ sollici-
 tudinē inducit nos timor diuine eq̄tatis: fm
 illud Job. xxiij. cōsiderans timore sollicitati. et
 Malach. i. Si paf̄ ego sum: vbi est honor me-
 us: t̄ si dñs ego sum: vbi est timor me⁹. Item
 amor diuine bonitatis: fm illud Michēe. vij.
 Indicabo tibi o hō qd̄ sit bonū: t̄ qd̄ dñs requi-
 rat a te. vtqz facere iudicū t̄ diligere misericordiā
 t̄ sollicitū ambulare cū dō tuo. Lū deo aut̄ am-
 bulat hō p̄ amorē. Iez̄z honor diuine maiestatis:
 debet em̄ hō sollicitus esse de his qd̄ ad hono-
 rē dei pertinent: fm illud. s. Lox. vij. Qui sine
 vñcere est cogitat q̄ dei sunt quō placat̄ deo.
Tertio debem⁹ esse solliciti: de his q̄ pertinet
 ad p̄ximū. vt vīc̄ p̄seruēt̄ verā vñtonē t̄ cō-
 cordiā cū p̄suuentib⁹: subvñtonē indigētib⁹
 t̄ passionē p̄tētib⁹: t̄ directionē oberrancib⁹:
 qz oēs sum⁹ t̄c qz mēbra vñl̄ corporis: s̄z corporis
 cb̄i mystici. Un̄ apl̄s. i. Lox. xij. Nō pōt̄ ocul⁹
 dicere manū: opa tua nō indigeo. aut̄ itez̄ co-
 put̄ p̄dib⁹ nō est̄ mihi necessarij̄t̄. Et sequit̄
 Nō sit sc̄lma i corp̄: s̄z p̄iūcē sollicita sine mē-
 bra. Et sqd̄ pat̄ vñl̄ mēbr̄ cōpaciūt̄ oīa mē-
 bra. siue si gliāt̄ vñl̄ mēbr̄ gaudet̄ oīa mēbra
 Bliāt̄ sollicitudo moderāda: qz est aliqñ culpa-
 bil: qz est sollicitudo rez t̄pōratū. Et dico mode⁹ **Sollicit-**
 rāda: qz liez̄ dñs videat̄ ea oīo t̄ fundit̄ inb̄t̄ cudo mo-
 bere dices Mar. vi. Nolite solliciti esse aie vīc̄ derāndā
 dicētes: qd̄ māducabim⁹: aut̄ qd̄ bibem⁹: aut̄
 q̄ optemur: qz̄ videat̄ esse marie necessaria.
 Et apl̄s. i. ad Lox. vij. Volo vos sine sollicito-
 dme esse. m̄ nec dñs nec apl̄s interdicūt̄ oīm p̄
 p̄missionē rez t̄pōratū necessariā sustentatiōi bñia-
 ne: qz̄ vīc̄ est̄ p̄ laboriciū v̄l̄ artificiū v̄l̄ iustū lu-
 crū. S; sic ut de dñs Mar. v. Ego dico vobis

De sollicitudine illicita

nō torare oīno. nō qr turamēti oīno r i os casu
sit illiciēt; p̄t abusuz r piuria q̄ passim icur
rūt hoīes; r p̄ter irreuerētiā q̄ sine necessitate
v̄l causa diuinū nomē assumūt; phibet dñs iu
randi p̄uerudinē vel pot̄ corrupeclā. Et illo
mō sollicitudinē t̄paliū rep̄t vider dñs, phibere
Un̄ Hiero. Labor exēcēnd̄ est: sollicitudo rol
lenda. s. supflua animi inq̄tās. ¶ Pro q̄ nota
sollicitu dū q̄ sollicitudo rex t̄paliū triplicē p̄t esse il
do rex r̄ licita. Primo si t̄palia tanḡ finē q̄ram⁹. Se
galii illi cūd̄ p̄ter supflui studiū q̄d apponit ad t̄paliū
cīca ētr̄lia, p̄curāda. p̄t q̄d bō a sp̄ualib⁹ q̄b̄ p̄ncipaliū
pliciter. us inferiure deber recrib̄t; fin illō Mat. xiiij.

Sollicitudo scēti suffocat v̄bū. Tertio et p̄c
timoris supflui: q̄n̄ aliq̄s timet ne faciēdo q̄d d̄
ber necessaria sibi deficiat. q̄d dñs Mat. vij. tri
plicē excludit: vīc̄ qr̄ majora b̄nificia boi p̄t
sile: aīam r corp⁹. q̄d de⁹ anialib⁹ r plantis sub
venie b̄z p̄ditionē suē nāe abs̄z ope h̄ano. Et
tertio qr̄ de⁹ nō ignorat necessitatē nr̄am ex dī
via p̄udicēta. Et idō dñs vult q̄n̄ habeam⁹.
Supflua sollicitudinē t̄paliū, sed magis p̄ sp̄ua
lib⁹. quib⁹ habic̄ dñs prouidet b̄necessariis. p̄
mittam⁹ ḡ gerilib⁹ r ceter⁹ infidelib⁹ hm̄i sol
licitudinē: quib⁹ nō ē sp̄eo vite etne. ¶ Un̄ sup
flua sollicitudo t̄paliū facit primo in hoīe cor
dis afflictionē: fm illud Eccl̄os. ij. P̄t̄ri dedic
de⁹ afflictionē r curā supflui vt addat r cogre
get. Et sequit̄ D̄es dies ei⁹ l̄c̄ cupidi laborib⁹
r crūnis pleni sunt. nec p̄ nocēt mēte req̄escit
Sc̄do facit cordis diuisionē r circa sp̄ualia dis
tractionē: fm illud. j. ad Lox. viij. Qui cū v̄p̄ze
est: sollicit⁹ et q̄ sunt mūdr̄: quo placeat v̄xos
ri: et diuisus est. Un̄ anim⁹ boī q̄nto magis
est in terrenis reb⁹ sollicit⁹: tanto fir circa sp̄ua
lia min⁹ apr⁹. Tertio causat diuini v̄bi in cor⁹
de suffocationē: vt sup̄. Quarto causat in cor⁹
de turbationē. q̄d nō semp̄ obtinet sollicit⁹ q̄d
intēdūne: et sepe decidunt reb⁹ p̄ sua: fm illud
Prouer. xi. Expectatio sollicitop̄pib⁹. Quinto
inducit eternā damnationē. Unde Baruch. iij.
Ubi sunt principes gentiū qui argēt̄ chēsau
rīzant r aux̄/in q̄ fidunt hoīes: r nō est finis
acquisitiōis eoz. Et sequit̄. Exterminaci sunt
zad inferos descederūt. ¶ Sed diceres. Et q̄
in adquirēndis reb⁹ t̄poralib⁹ multiplex inue
nit astutia: dolus et fraus. In qua m̄ differē
astutia: dolus et fraus. Ad hoc r̄ndet Vincen.
in speci. mora. li. iij. parte. vj. dist. iij. Et p̄cor⁹
dat sc̄tū Th̄o. ij. ij. q. lv. ar. v. q̄ astutia est q̄n̄
qui oī assum̄ vias no veras: sed falsas simula
ras r ap̄arentes ad aliquem finē consequen
dum: sive bonis sive malis. Assumptio aut̄ bus
iūmodi vias p̄t̄ considerari duplicitē. Uno
mō cogitādo de hm̄i vijs: r hoc p̄rie p̄t̄ ad
astutia, sicut ex cogitatio receaz vias ad debi
tū fine p̄cie ad p̄udicitā. Alio mō p̄t̄ considerari
hm̄i vias assumptio fm executionē: r b̄ p̄rie
p̄t̄ ad dolū. z̄d dolus imp̄petat executionē
astutia. Et tū vez q̄ dolus precipue cōsistit in
verbis: fm illud ps. Linguis suis dolose agez

bante: quia execuētio iusticie ad decipiendū ali
quē primo et principalē sit per verba: q̄ p̄cias
pūa locū obtinet m̄ signa q̄b̄ bō aliqd̄ faciat
teri: sicut de Aug. i. li. de doc. ch̄ia na. Et iō do
lus maxime acerbius locutiō. Lōtingit tñ do
lū esse i facei fm illō p̄t̄. vt dolus facerē i fuos
eius. Est erā dol⁹ i corde: fm illō Eccl̄. xix. In
teriora ei⁹ plena sūt dolo. Et Prouer. xij. Dos
lus i corde cogitātiū mala. sed b̄ ē fm q̄ aliq̄s
dolos excogitāt: fm illō p̄t̄. Dolos rota die me
dicabāt. Sed fraus p̄rie est decepcio alteri⁹
p̄ facū. Un̄ fraus ē execuētio astutie sīc r dol⁹.
s̄ i b̄ differre vidēt: q̄ dol⁹ ip̄petat executionē
iusticie vniuersalit̄: sive fiat p̄ v̄ba sive p̄ facia
lez p̄mo p̄ p̄ncipaliū ip̄petat decepcioē q̄ sit p̄
v̄ba. fraus ē magis p̄rie p̄t̄ne ad execuētio
ne astutie fm q̄ sit p̄ facia. artū de fraude plu
ra dicā i seq̄ntib⁹. ¶ Tertio mouēde sūt aliq̄
dubitatiōes de frauduleria q̄ occurrit i ep̄cio
nib⁹ r v̄ditōib⁹. Et sūt ille q̄s rāgit sc̄tū Th̄o
mas. iiij. q. lxvij.

¶ Uz̄ liceat alicui rē suā vēdere pl̄ q̄ valer
acrl̄ emēdo min⁹ dare q̄s valer

¶ Uz̄ venditio reddat in iusta r illicta p̄p̄ce
defectū rei vendite.

¶ Uz̄ vēditor rēceat dicere vīciū rei vēdite

¶ Uz̄ negoziādo liceat alicui rem suā car
vēdere q̄ emit.

¶ Ad p̄mā q̄n̄ v̄p̄ liceat alicui rē suā vēdēt. Questio
re pl̄ q̄ valer: seu erā emēdo min⁹ dare q̄s va
lōr: re leat. Pro r̄fisiō ad hāc q̄n̄ sūt aliq̄ p̄nōtā: rū dupla
da. P̄t̄ norādū est fm Sc̄tū i. iij. di. xv. p̄
valor rex dupl̄r sumi p̄t̄. Prim⁹ valor est na
tural. Sc̄ds est v̄sual. Prim⁹ em̄ valor est na
tural. i. fm bonitatem nāc a deo i re creata. Et b̄
mō mūs seu pulc̄ pl̄ valer q̄ panis. q̄ illa ba
bētē vīcā/aiām r sensum: s̄ nō panis. Sc̄ds
valor d̄r v̄sual: q̄ pensat i respecu ad v̄suz no
strū. Et b̄ mō q̄nto aliq̄ sūt v̄sib⁹ nr̄is v̄tiora
tāto ampli⁹ valer. Et fm b̄ pl̄ valer panis q̄
bufo v̄l mūs. Sedq̄ act⁹ vēdendi aut̄ emēdi
ordinat̄ merito ad v̄lum būanevitē: iō i eis va
lor rex vēnaliū sumis sc̄do modo r nō p̄mo.

¶ Sc̄do est notādū q̄ hm̄i valor seu v̄suz re
rū vēnaliū triplicē p̄siderari p̄t̄. Pensat̄ enī in v̄sus re
re vēnaliū p̄mo ei⁹ vēlitas. sc̄do ei⁹ raritas. cer vēnali
tio ei⁹ cōplacibilitas sive amo. Primo inq̄ triplicē
pensat̄ ei⁹ vēlitas: vīc̄ fm q̄ res ex suis rei derat̄
alib⁹ v̄tūtib⁹ r p̄p̄t̄atib⁹ ēnōb̄ v̄tūtior r effica
cior. Et sic op̄im⁹ panis eritice⁹ pl̄ valer ad
v̄sum nr̄m q̄ bordace⁹. fortis equ⁹ ad v̄ccu
rā v̄l bellū pl̄ valer q̄ debil⁹ v̄l asin⁹ aur mu
lus. Sc̄do aut̄ pensat̄ rei vēnaliū raritas. i. fm Raritas
q̄ res ex sua inuētione/raritace⁹ r diffūcilitate rei vēnali
magis nob̄ sunt necessarie: p̄ q̄nto vīc̄ ex ea p̄
penuria maiore p̄hāz indigentia r minorē fāz
cultae habēdi r vēndi habēm⁹. Et fm b̄ idez
bladū plus valer t̄p̄e carsticē r penuria seu fas
mis: q̄ t̄p̄e q̄ multū apud oīs abūdar. Sic q̄
q̄ t̄p̄e elemēta. i. Ignis: Aer: aqua: Terra:
apud nos p̄cū vētioris effimans p̄p̄ter coz co

Differē
astutia
fraus et
dolus

pias; q̄ aut̄ argētū aut̄ balsamū: q̄ uis illa de se magis sine necessaria magisq; verita n̄e vīte. **C**erto p̄sāt̄ rei venal̄ cōplacibilitas. i. fin q̄ magis & min⁹ bñplacita ē voluntati n̄c̄ habedo illa & vīdeo illa. Et iō nō modica pars valoris rex vībilis ex bñplacito voluntatis pēsat. & sic vīn⁹ equ⁹ ē vīn⁹ ḡtior vīl magis placēs q̄ alter etiā melior. Unū ornamētū q̄nq; pl̄ placeat vīn⁹ & car⁹ estimatiō alio qd̄ ē i duplo melior. Et h̄ mō vīn⁹ rē q̄nq; multū app̄ciat̄ & p̄ciosam reputat̄ & car⁹ qua alter reputat̄ vīlō rē & ecōuersto. **C**erto ē norādū q̄ bñmō penfatio valoris rex vīstalī vīx aut̄ nunq; pot̄ a nobis fieri nisi p̄ siccuralē aut̄ pbabile opīnione. & h̄ n̄ p̄cūrāl̄ sūe ad p̄cūrū: seu sub indiuisibl̄ rōne & mēsura. q̄ i magnis p̄cībō non pōt fieri estat̄o p̄cūrāl̄ sūe ad obolū & c̄. pl̄ & min⁹: s̄ sub aliq latitudine cōpēt̄ respectu rēpōz locop̄ & psonaz: circa quā eriā diversi hoīs ī extimādo q̄nq; inutē vīdenf differre. Et iō arēdēda est coīs opinio vīl estimario bo minū. His itaq; p̄missis rñdēdū est ad q̄stionē n̄ p̄missam: Uz̄ līcet̄ rē car⁹ & vīl pl̄ q̄ valeat̄: vīl min⁹ dare emēdo. q̄ res nō p̄t li cīe vēdi pl̄ q̄ valeat̄: nec eriā min⁹ em̄: p̄sāto eoz valorē ī respectu ad vīsum n̄fīm: & ad p̄babile iudicīu huāne extimātōis mēsturāt̄ va loz̄ rei. i. lūmēt̄ latitudinē cōpēt̄. Que aut̄ sit ista latitudiō & ad qd̄ se extēdat̄ tripliō pō cognoscē. i. iure: cōscētudine & dīcretōe. **P**rimo iure. Jura ēm̄ z̄ractū rescīdū q̄n em̄pōz vīl vēdītor̄ vītra dimidīu iusti p̄cī d̄fraudat̄: q̄r̄ tūc z̄ract̄ est null⁹: & est p̄ iudicēs irītāndus. hoc est q̄n em̄pōz em̄t̄ rē / medietat̄ tē valoris dāe vīlera id q̄d̄ valer. vel em̄pōz nō dat medietat̄ iusti p̄cī rei em̄pōz: & sic in eo de fraudat̄ vēdītor̄. **S**ec̄ esset̄ si em̄pōz bñ sc̄er̄ valorē rē: & voluntariē tātū sup̄addere. vel vēdītor̄ alicui rē vēderet̄ ex bona voluntate p̄ međio valorē p̄cī: vel minori p̄cī q̄ sic valor me dīcīt̄ rē. Dicēt̄ ēm̄ Scot̄ circa dist. xv. q̄rt̄ sīnāz. q̄ nibilom̄ in foro p̄cī sī inīa illud app̄earat̄ nocabil̄ fraus: est correspōdens restitūcio facīdā. S̄ aut̄ inrelligo si defraudat̄ huīsinodi excessum ignorat̄: q̄ si sc̄ienter libere p̄fēcīt̄ ī tale p̄cī: tūc nō est defraudat̄: & p̄t̄ s̄. q̄ possit̄ q̄s rē sūa p̄tertia parte valoris ei⁹ vēdere vīl eriā ḡtis dare. Et possit̄ em̄pōz triplū p̄re em̄pōz dare sc̄ientē & libere: & tūc nō dicere defraudari. De hac materia notāt̄ in glo. x. q̄. ii. h̄. b̄. mō. vīb̄. dīcīt̄: q̄ si i vēdītōe pl̄ offerāt̄ q̄ res valeat̄: eccl̄ia recipē nō p̄t̄ nec debet: sed ēm̄ iusti p̄cī. Et licet̄ lex dicat̄ q̄ z̄ract̄ se inutē decipe possūe cīra medīū iusti p̄cī: de sanctus Tho. q̄ b̄ ē iō. q̄ lex dāf̄ p̄pō i q̄ sūe mul̄ta & h̄tūce deficiēt̄: & sic solūmō pbibet̄ ea q̄

destrūit̄ humānū cōūctū. alia aut̄ qdāmodo p̄mītēre vīdet̄: q̄ nō p̄nūt̄ ea. **D**ūnū ēm̄ tīmodo magnos cōcessus: ut cū q̄s decepcōz ē vītra dimidīu iusti p̄cī: q̄d̄ ad resūt̄ uēdū cōḡt̄. Sed lex diuinā q̄ nō solū dāf̄ p̄pō sed etiā oīb̄ vītūs/nūb̄ ip̄mīt̄ relīnq̄t̄ q̄d̄ z̄rart̄. sit vītū. p̄cīrē fin legē diuinā illicēt̄ repūtār̄ si ēmēdo vīl vēdēdo eq̄lītās nō seruat̄. **U**n̄ tenet̄ q̄ recipit̄ plus ei & rēcōpēsare q̄ dāmīficat̄ est si sic norābile dānuz/pārūa q̄d̄ addītō vīl diminutō eq̄lītārē iūsticē tollere nō vīdet̄. **H**ec s̄. **T**ho. Ins̄p̄t̄ est norādū q̄ si res min⁹ dimidīu iusti p̄cī copāt̄: i p̄tē em̄pōz ē. sup̄ plere p̄cī iusti vīl recēderāt̄ a z̄ract̄: ut p̄z ex de em̄p̄ & vēdi. in c̄. Lū dīlēcti. **S**cōdō mō p̄z Scōt̄ vīb̄ s̄. bñmō lātūtō p̄t̄ cognoscē ex cōfētūdī. Nā sic p̄ expīciēt̄ sat̄ pacērē p̄t̄ ex p̄fēcīdī. q̄ sit p̄cī rei ēmēdo aut̄ vēdēdo res linq̄t̄ ip̄s p̄mūrātōb̄: q̄ p̄sāta mūtua nēcāre reputat̄ se mūtūo dare eq̄ualētēs & bñcē & ide accīpe. **D**ux q̄d̄ vīdet̄ in hōiēs z̄ract̄ es̄t̄ ei q̄b̄ z̄ract̄es nō intēdāt̄ aliqd̄ dērigōre iūdīcīali sibi mūtūo relaxare: ut p̄ rātō oēm z̄ract̄ cōmītēt̄ alīq donatō vēra. **E**tiū istē ēmēdūs cōmūtātū/fundat̄ q̄sī sup̄ legē nature dīcēt̄. **H**oc fac alērī q̄b̄ rībi vīs fieri. **E**x q̄ īfer̄ q̄ sat̄ pbabile est: q̄ q̄n̄ z̄ract̄es mūtūo sūt̄ z̄ract̄/mūtūo sibi remītēre volūt̄ si ali quo mo/nō ī enōrī/defīcīt̄ a iūsticē iūtā. **C**erto b̄ ondīt̄ ex dīcretōe. Uverbi grā fin sc̄em Tho. q̄. ii. q̄. lxxvij. ar. i. Lāri⁹ vēdere & vīliū emēre rē q̄ valeat̄ ē illicēt̄ & iūstū: nīt̄ res q̄ vēdīt̄ ī dērēmentū cēderēt̄ vēdītor̄: q̄ de illa re indīgēt̄ magnā haber. **E**x q̄ z̄cūdīt̄ ī rāli casu q̄ iusti p̄cī est si nō solū respīt̄ clāt̄ ad rē vendīt̄: sed eriā ad dāmū q̄d̄ vēdīt̄ ex vēdītōe īcurrit̄. & sic līcēt̄ p̄t̄ rē vēdere pl̄ q̄ valeat̄ ip̄i vēdītor̄. **E**st tamē aduēr̄ tēdū q̄ licet̄ em̄pōz mylū mūtēt̄ ex re quā emēt̄ si vēdītor̄ nō dāmīficat̄ ex carētā et̄/nō deb̄ p̄pōt̄ b̄ p̄cī augēt̄: q̄ vēlīcas q̄ sup̄genit̄ em̄pōz nō est ex z̄dītōe vendīt̄ sed ip̄l̄ emēt̄. Et qd̄ ī iūstū est vendēre alērī q̄d̄ nō est suūt̄: seu vēdere emēt̄ q̄d̄ est ip̄iū emēt̄. Lū b̄ cōcordat̄ Scōt̄ vīb̄ sup̄ addēs q̄d̄ idē est dīcēdū de p̄mūtōnōb̄ sīcūt̄ de em̄pōz & vēdītōnōb̄. Sic q̄ p̄z rel̄ pōsīt̄ ad q̄stionē: vīc̄ q̄ nō līcēt̄ rē pl̄ q̄ vēdere q̄ valeat̄ aut̄ min⁹ emēt̄ rē. **S**ed dice. q̄sī Līcēt̄ ē mībi rei mee stayt̄e p̄cī q̄d̄ ego volo: nec aliqd̄ iūs cōpellīc̄ me dare aut̄ cōmūtare rem mēa ab sīz p̄cī mī Dubius bñ placito. i. a me p̄fēcīrāo. sīcūt̄ ecōtra null⁹ coḡt̄ rem alīq emēt̄ vēdere vītra p̄cī beneplacitū ei. Si tīgīt̄ z̄ract̄ ēmēdī & vēdēdī mere voluntariū us est: ergo taxatio p̄cī venalū rē mere vōlūt̄aria erit̄: & sequēs sortīt̄ iūs & forū mere voluntariū. iūtra illud vulgare & legale verbū Tantū res valeat̄ q̄ntū vendīt̄ p̄t̄. **A**d b̄ dice dū est: q̄ licet̄ de iure nō coḡrē rem mēa vēdere. **S**olūt̄ coḡor tamē ī actu & cōtractū vēdēdī formā &

F. 3

De fraude filia auaricie

regulā iuris et iusticie et equeatis debet obserua-
re. Et ideo in effectu vēdendi nō licet mihi r ei
mec in iustū p̄cū ponere et accipe. q̄tū nō im-
pono ut similitudine mecesset ut in alterū cō mutatū
et. Huiusmodi autē impositio efficacis seu cō-
mutatiue includit acceptiōne p̄cū p̄ualēt. Ac-
cipe autē p̄ualest est iustū: q̄r ineq̄itate inclu-
dit: Jo dicit Hostien. q̄r līc̄s alijs ab initio co-
gīno possit rem suā vēdere v̄l alienā emere: ve-
pez L. de tra. emp. l. du dū. si tñ expouerit re-
venale et p̄cū offerat. si p̄ iusto p̄cio vēdere nō
vult: cogi p̄r p̄ iudicē ut iusto p̄cio vēdat. ff. d
offi. p̄fec. v. l. i. §. cura carnis. ¶ Scđo obijce
rec q̄s. Si res nō pl̄ p̄r vēdi q̄ valcar v̄l triā
min⁹ emi: fere rota cōmūtas vēdētiū et emen-
tū et iusticiā peccaret. q̄r fere oēs vōlne care
vēdere et vile emere. Un Prouer. xx. Malū est
malū est: dicit omnis empor: et cum recesserit
tūc gl̄abif. s. de bono foro. ¶ Ad h̄ dicēdū est
q̄ b̄ nō ē vēz de corāte iustoz: s̄z d̄ dolosa cō-
tare iustoz et cupidoz. Just⁹ nēpe nō vult: q̄
iustū p̄cū aliquid vēdere v̄l emere. q̄r fecere iust⁹
nihil penit⁹ iusticie ibi vult. Impfēcere autē
iust⁹ nō vult ibi iusticie iusticie p̄dominatē
et p̄ q̄nto aliquid iusti p̄cū ibi iudebitē vēle: p̄ cāto
aliquid de vicio iusticie se bz. ¶ Tercio d. q̄s:
q̄r fm ordinē iuris et iusticie et charitae cō b̄
nū p̄sc̄ri debz et p̄fec̄ ip̄i bono p̄uaro. i. aut. res
q̄. L. cōla de lega. r̄i c. bone. s. de postu. pl̄. S̄z
cōi salutē boīm post lapsum expedīt q̄ taxatio
p̄cū venaliū rez nō sit p̄suetual: nec fm absolu-
tū valoē rez. sed pot̄ ex cōi cōsensu verius q̄s
part̄: vēdētiū. s. et emētiū libē p̄taxet. Hoc em
minora p̄cula p̄cū fraudū includit: illud vero
vit posse fieri sine p̄cō. s. ad p̄cūtū taxatio r̄e.
q̄r p̄cūtū et absolūt⁹ valor rez vix certitudia
lit pat̄ et ad plenū. Ergo siue pdicēt̄ ē expedīt
q̄ taxatio r̄e. De h̄ p̄z s. H. J. ¶ Ad h̄ dicēdū
est q̄ si p̄sensu verius q̄s pris i tale p̄cū vel ca-
xationē nō posset cēteri in vēlcarī: rōne igno-
rance et impericie: aut ratione leuitatis men-
tis aperte vel p̄sumpte: aut raciōe cuiuscunq̄s
magne egestatis: seu ratione cuiuscunq̄s mā-
gne necessitatē ad hoc q̄dāmō cōpelleat: tunc
ratio pdicēt̄ bene. p̄cedit: verius tūc excludit:
als nō. līc̄s em̄ extimatio. ita in taxando rei p̄/
cium seu valoē nō sit p̄suetual. nibilomin⁹
potest et debet illud sub cogruis limitib⁹ men-
suratib⁹ excederet cogrua et probabilez men-
surā rationis. Et sic pat̄ ad questionē finalis
refponso. Ceteras questioēs supra motas rez
scrubabo ad sequētes sermones. Rogemus er-
go deum ut nos adiuuer: ne vincamur auarici-
eia q̄ est radix om̄i maloz. Amen

De fraude q̄ est filia auaricie.

Sermo. CIII.

Radix om̄i maloz

Rupiditas. s. ad Timo. vi. ¶ In p̄ce-
jēti ser. pl̄a auditi de vicio auaricie.

P̄io d̄ filiab⁹ ei⁹ ē genere: postea s̄ sp̄cāl de in-
quietudine s̄ue multiplici sollicitudine: differē-
tiā etiā in astutia. fraude et dolū. Tandē vna
q̄stionē Uerū liceat alicui r̄e sua z cari⁹ vēdere
q̄ valcar. v̄l an līc̄e alicui r̄e viliori p̄cio eme-
re q̄ valcar et. Nūc p̄sequenter inēdo dicere de
fraude lati⁹. q̄ s̄lēt̄ et vna filiaz p̄cedēs et ras
dice auaricie. Pro grā. Ave maria. ¶ Radix
om̄i maloz est cupiditas vbi s. ¶ Primo vng-
dendū erit de multiplici fraude: bona et mala.
Secundo vtrū vēdētio reddat iniusta p̄cer de
fectū rei vendite.

¶ Circa p̄mū ēnotādū fm Uin. i spē. mora.
li. ii. p̄c. vii. dist. vi. q̄ m̄ltiplez ē fraus.

Lōmendanda.

videlicet

Excusabilis

Toleranda

Damnabilis.

¶ Prīa fraus ē comedāda: q̄n q̄s. primi vēlitarē
intēdēs facit aliqd ip̄o nesciēt̄: q̄d foriscān crē fraus cō-
dit illi p̄ma facie nō placere: cū tñ placere obē mēdāda-
ret. Sic ut vxor q̄n clācō facit elynas mode-
ratas: q̄ viro suo foriscān nō placerēt̄ an faciū
nēc ip̄e dar et līc̄et̄ faciēdi. cū post faciū placē
illi q̄ ip̄a fecerit: q̄ illa b̄ faciēdo peurēt̄ spū
ale 2modi viri sui: imo ēt̄ epale cōmodū: vies
augmētationē t̄paliū a deo. Sic etiāz faciēdo
z̄s fraus ē: tamē p̄a fraus ē. Illi⁹ exēplū bas-
bem⁹. i. Reg. xv. de Abigail uxore ip̄i⁹. Na Exēplū
bal: quē David voluit inēficeret et totā subā
suā delere. q̄r erat diues bñs etiamilia ouīt̄ et
muleas capras: eo q̄ denegauit ip̄i David eti-
bū et potū: cū n̄ multa bona illi David feciss̄
in deserto et tūcādis et defendēdis gregib⁹ suis
Audies et b̄ Abigail uxor Nabal q̄ erat p̄uz
dēcissima: viro nesciēt̄ occurrit ip̄i David cū
astnis onerat̄ pane/vino/carnib⁹/vinopassis
et cecerit ad viceū necessarijō: offereat̄ ip̄i David
et excusans vix suū p̄p̄t̄ stūctiā. Et sic David
placat̄ fuit: ut p̄z ibidē p̄ plura v̄ba. Sit̄ s̄
q̄ frenetico furet gladiū/ne fīcūm ledat̄ aut
aliū: p̄a fraus est. Jē si fu⁹ dētor⁹: deo et dō
suo fidēl: vtūlīcat̄ v̄l dōni sui: peurēt̄ illo nesciēt̄
v̄l etiāz p̄radicēt̄ ī dāmū suū vituperiū v̄l gra-
uamē: facit dōnō suū fraude: cū p̄a et v̄l est ta-
lis fraus dōnō suo. Un apl's ad Titū. q̄. Ser-
uos horate dōnō suis subditos ēt̄ in oīb̄ plaz-
cētes. s. līc̄it̄s et honest̄: nō p̄radicētes i b̄is. s.
q̄ s̄lēt̄ fm dēnū: nō fraudātes. i. nō fraudē malā
et noxiā faciētes: sed i oīb̄ fidē bonā offert̄s.
Qd̄ ēt̄ era illos fuos q̄ se excusantes dicūt̄ q̄
ad p̄ceptū dōnōp̄ suor̄ cōmisēt̄ spolia/rapias
violētias aut alia mala: cū tñ ad b̄ nō obligēt̄
ex furio: s̄z solū ad līc̄ita. O p̄cēt̄ em̄ deo obe-
dire magis q̄ hoīb̄. Aet̄. v. ¶ Scđo fraus
est excusabilis: q̄s. s. b̄ bonū suū peurēt̄ sine p̄/
ximi derimēto. siue fecerit̄ gabaonite Josue
ix. q̄ callide cogitantes venerāt̄ ad Josue et filios
isrl̄ dīcētes: De terra lōginq̄ vēnum⁹/pacē vōz
biscū facere cupiētes: cū tñ i vicino habitarēt̄

Note

Braus
lērand

Fra-
culpō

Ambi-
līcīat̄
fraus.

Carna-
tas.